

SLOVENSKI GOSPODAR.

List ljudstvu v pouk in zabavo.

Izhaja vsak četrtek in velja s poštnino vred in v Mariboru s pošiljanjem na dom za celo leto 4 K, pol leta 2 K in za četrt leta 1 K. Naročnina za Nemčijo 5 K, za druge izvenavstrijske dežele 6 K. Kdor hodi sam ponj, plača na leto samo 3 K. Naročnina se pošilja na: Upravništvo „Slovenskega Gospodarja“ v Mariboru. — List se dopošilja do odpovedi. — Udje „Katol. tiskovnega društva“ dobivajo list brez posebne naročnine. — Posamezni listi stanejo 10 vin. — Uredništvo: Koroška cesta šte. 5. — Rokopisi se ne vračajo. — Upravništvo: Koroška cesta šte. 5, vsprejema naročnino, inserate in reklamacije. — Za inserate se plačuje od enostopne petitvrste za enkrat 15 vin., za dvakrat 25 vin., za trikrat 35 vin. Za večkratne oglase primeren popust. Inserati se sprejemajo do torka opoldne. — Ne zaprte reklamacije so poštne proste.

Vroči boji pri Przemyslu.

Odločilo se bo pri Jaroslavu ali Samborju. — Rusi utrjujejo Lvov. — Rusi zapuščajo severno Bukovino. — Srditi spopadi pri Varšavi. — Zrakoplovci nad Varšavo. — 18 izdajalcev usmrčenih. — Kako se je potopil „Temes“. — Naš podmorski čoln M 3 Francozom ušel. — Na francoskem bojišču Nemci silovito pritiskajo proti Calaisu. — Boji za Calais. — Italija v Valoni.

V kateterem taboru bo Bolgarija?

Bolgar, St. Dimitrow, ki sedaj biva v Švici, opisuje v „N. Züricher Zeitung“ na zanimiv način sedanji položaj v Bolgariji:

„Ko je izbruhnila zadnja vojska, je proglasila Bolgarija nepristranost. Ali bo vzdržala Bolgarija nevtrality do konca vojske ali ne, to je drugo vprašanje, kajti v Macedoniji je uporno gibanje zoper Srbe vedno večje. Kakor govore razna poročila, je sedanji položaj v Macedoniji tak, da se bo Bolgarija le težko izognila vojski. Druga nevarnost, da se krši bolgarska nevtrality, obstoji v tem, da se domače bolgarske stranke bojujejo med seboj na življenje in smrt.

Ker vladajo v zahodno-evropskih deželah razna nasprotujoča si mnenja o notranje-političnem položaju v Bolgariji, je sedanji položaj na mestu, da se ta položaj v javnosti razmotri. Mnogi so mnenja, da se bolgarski narod za svojo svobodo nima zahvaliti evropskim velesilam, ampak, da se je sam rešil iz turške jarma. A ti nazori ne odgovarjajo popolnoma dejstvom, Rusija je v letih 1877–1878 skupno z Rumunijo žrtvovala ¼ milijona ljudi in 6 milijonov frankov, da je otela bolgarski narod izpod turškega gospodstva, v katerem so ječali Bolgari celih 500 let. O tem bi se dalo še sicer mnogo pisati, a razprava bi nas privedla predaleč. Kratko povedano, bolgarski narod čuti, da ga je Rusija osvobodila in ta zavest se je globoko ukoreninila v bolgarsko dušo. Pozneje, ko je prišel Stambulov na vladno krmilo, in je sedanji kralj postal s pomočjo Avstrije proti ruski volji vladar Bolgarije, je nastala v Bolgariji močna struja, katera je naperjena proti Rusiji in ki podpira stremenje Avstrije. Tako imamo sedaj mi v Bolgariji 2 močni politični struji: avstrijsko in rusko. Avstrijska struja se je dozdaj vzdrževala bolj na umeten način in je bila v manjšini, ruska pa je našla odmev v narodu in je torej naravna ter močno ukoreninjena. Radi političnih pogreškov, katere je učinil kralj Ferdinand in z njim ruska vlada, je prišla na krmilo struja, ki se nagiba vedno bolj na stran politike, katero zastopa evropska trozveža. Rusija te nove bolgarske politike ne odobrava in skuša po svojih posebnih političnih agentih vodo v Bolgariji speljati na svoj mlin, odtod sedaj hudi notranji politični boji v Bolgariji.

Bolgarsko ljudstvo se sedaj radovedno povprašuje, komu se naj v sedanji svetovni vojski pridruži. Rusofili pravijo: Bolgari moramo iti z Rusijo, ker nas je ista otela izpod turškega jarma in ker večina naroda sočustvuje z Rusi. Rusofobi (nasprotniki Rusije) pa pravijo, da bi bilo za Bolgarijo v sedanjih časih mnogo ugodnejše, ako bi se skupno s Turčijo pridružila k trozveži. Zelo kočljivo vprašanje so pa Srbi. Ako bi hoteli Bolgari sedaj korakati z Rusijo, morali bi iti z orožjem v roki na pomoč Srbom. Srbi so pa lansko leto s pomočjo Grčije, Rumunije in Črne gore v Bukareštu Bolgarijo tako oškodovali, da je čisto nemogoče bridki udarec, ki je zadal Bolgarijo po bukareški pogodbi, pozabiti in v sedanjem času iti Srbom na pomoč. V tem so si vse stranke v Bolgariji edine: rusofili in rusofobi. Narodni ponos je po zadnji vojski v Bolgariji tako močan, da nikakor ne dopusti, da bi sedanji bolgarski narod priskočil svojemu škodoželjnemu sovražniku Srbu na pomoč. Ruski vsejavniki skušajo po svojem glasilu „Svobodno mnenje“ z vsemi silami uplivati na Bolgare, da bi podali roko Srbom in jim šli s svojo armado pomagat na bojno polje. Do današnjega dne se še rusofilom njih name-

ni niso posrečili. Na drugi strani pa Avstriji prijazna struja, vlada, kakor tudi kralj, ne morejo nastopiti odločno proti Srbiji, ker obstoji bojazen, da bi v tem slučaju Rumunija in Grčija skušali čuvati določbe bukareške pogodbe ali pa bi Turčija iskala prilike, da Bolgariji odtrga zopet nove pokrajine.

Splošno politično mnenje v Bolgariji se torej lahko kratko sledeče naslika: Ako Srbija pogodbe, ki se je sklenila meseca februarja 1912 nadalje ni pripoznala in je vključ pogodbi s silo zasedla bolgarsko Macedonijo; ako je Rumunija raztrgala petrogradski zapisnik o Silistriji ter si je prilastila velik del polnoma bolgarskega ozemlja in če je Turčija london-ske pogodbe izza meseca marta 1913 poteptala z nogami, prekoračila črto Midia–Enos in zasedla izhodno Tracijo z Odrinom, katero si je Bolgarija priporila s prelivanjem potokov krvi, zakaj ne bi potem Bolgarija tudi raztrgala pogodbe, katere so se sklenile po končani balkanski vojski v Bukareštu in Carigradu? Zakaj ne bi Bolgarija v sedanji dobi iskala politike, da zopet združi pod se vse pokrajine, kjer prebivajo bolgarski rojaki?

Zdi se nam, da je ves ugled in upliv, katerega so doslej imele mednarodne pogodbe, izginil. V veliki evropski diplomaciji išče zastoj poštenosti in pravičnosti. Vedno bolj prihaja do nadvlade močnejša pest, to je tista sila, ki ima boljše topove in več milijonov bajonetov.

Tako sodi in piše o sedanjem političnem razpoloženju v Bolgariji prej omenjeni bolgarski politik. Kakor je iz novjših dogodkov razvidno, so Bolgari izgubili svojo vero in zaupanje v politiko evropske diplomacije. Svoja bodoča podvetja so Bolgari uredili tako, da bodo pripravljeni na spremembe zemljevida, ki v sedanji vojski na Balkanu niso izključene.

Avstrijsko-rusko bojišče.

Rusi priznavajo, da se umikajo.

Iz Stockholma se poroča, da je izdal ruski generalni štab uradno poročilo o poteku dosedanjih bojev z Avstriji in Nemci, v katerem Rusi sami priznavajo, da se umikajo pred našo in zavezniško nemško armado.

Rusko poročilo se glasi: Mi smo svoje čete umaknili na desni breg Visle, da si napravimo trdno podlago za bodoče boje. Posrečilo se nam je, da smo pred Avstriji in Nemci zakrivali naše zelo težavno umikanje s tem, da smo z močnimi kozaškimi in infanterijskimi oddelki zadrževali prodirajočega sovražnika. Nekaj naših armadnih zborov se je moralo v naglih marših v najhujšem dežju umakniti več kot za 200 vrst. (Ruska „vrsta“ je približno naš kilometer, kajti vrsta ima 1066 metrov.) Rusko umikanje je bilo radi narastlih rek in velikega blata v dolinah zelo otežkočeno. Z veliko vstrajnostjo so čete vse te zapreke premagale ter se utaborile v novih postojankah.

Ob tem času se je posrečilo nemški armadi, da se je približala srednjemu toku Visle. Istotako so tudi avstrijske čete, ki so iz Galicije prodirale proti severu, dospеле na levi breg Visle ter so se tako približale Varšavi. Avstrij-

ska in nemška armada sta si pred Varšavo in ob levem bregu Visle utrdili svoje nove postojanke z okoli. Dobili sta tudi nova ojačenja, posebno jima je prišlo na pomoč več artilerije. Dne 13. oktobra so nemške čete v varšavski okolici in pri mestu Kodliczy napravile napad na ruske postojanke. S pomočjo železnice so Nemci spravili na bojišče vedno več novih bojnih sil, bili so se z izrednim junaštvom, posebno ob črti Blonije–Plaščno. Dne 17. in 18. oktobra so poskusili Nemci z zopetnim napadom, ki pa se je ponesrečil.

Po sedemdnevni borbi so začeli Nemci v noči na 20. oktobra izpraznjevati svoje utrjene postojanke, ker so ruske čete pri Nowo-Georgiewsku (severno-zahodno od Varšave) obkolile nemško levo krilo in je bilo tudi nemško desno krilo pri Gori-Kalvariji (južno-vzhodno od Varšave) ogroženo. Ruske čete stojijo sedaj v zmagovitem boju s prednjimi nemškimi krdeli ter so začele na celi črti z ofenzivo (napadanjem).

13dnevna bitka pri Przemyslu.

Dunaj, dne 26. oktobra.

Vojni poročevalec „Reichspost“ na izhodnem bojišču poroča svojemu listu z dne 25. t. m. sledeče: V bitki izhodno od Przemysla, ki traja že 13 dni, še ni padla odločitev. Do odločitve utegne priti na kakem krilu ali v okolišu Jaroslava, ali pa v bližini Sambora. Sedaj vozijo vlaki neprestano ranjence in ujetnike proti Ogrski, Govoricam, ki pravijo, da so Rusi zapustili Lvov, ni pripisovati nobene važnosti, pač pa onim vestem, ki pravijo, da Rusi utrjujejo to mesto.

Borba za Varšavo.

Berolin, dne 26. oktobra.

Angleški list „Daily Telegraph“ poroča iz Petrograda, da se boji za Varšavo vršijo samo nekaj milj zahodno in južno od Varšave, v gozdovih se bijejo obupni bajonetni juriši. Mnogo vasi, ki so se jih Nemci in Avstriji polastili, dobijo zopet Rusi v roke, na drugi strani pa se nenadoma polastijo zopet avstrijsko nemške zavezniške čete postojank, v katerih so se Rusi čutili popolnoma varne. Rusi so imeli na nekaterih mestih zelo velike izgube. Pri nekem ruskem pešpolku so padli skoro vsi častniki. Polk je v teku enodnevne borbe dobil 3 nove poveljnike, ki pa so zopet vsi zaporedoma padli.

Zrakoplovi nad Varšavo.

Haag, dne 26. oktobra.

Iz Varšave se poroča, da so nemški zrakoplovci metali na Varšavo bombe, s katerimi so usmrtili en dan 44, drugi dan pa 62 oseb.

Rusi zapuščajo tudi severno Bukovino.

Budimpešta, dne 26. oktobra.

V Černovicah so vsa javna in zasebna poslopja nepoškodovana. Rusi zapuščajo tudi mesta severno od Černovic.

Rusi dosedaj izgubili okoli 1000 topov.

Nemški listi pišejo: Rusi so dosedaj izgubili že okoli 1000 topov, bodisi, da so jih zaplenili Nemci, oz. Avstrijci, ali pa so neuporabni. Rusi bi radi te izgube nadomestili z nakupom novih topov v nevtralnih državah. To jim je pa sedaj nemogoče, ker so Dardanele zaprte in ne bi mogli nakupljenih topov spraviti domov.

Rusom primanjkuje streliva in topov.

Vojni poročevalec berlinskega lista „Berliner Tageblatt“ piše svojemu listu sledeče: V vseh zadnjih bojih Nemcev proti Rusom se je opazalo, da primanjkuje Rusom streliva, strojnih pušk, navadnih pušk in tudi topov. Po površni cenitvi so nemške in avstrijske čete zaplenile dosedaj okrog 1500 ruskih topov in strojnih pušk ter na stotine drugih ruskih pušk. Ni pa za Ruse tako lahko, nadomestiti te izgube. Francoska orožarna (Schneider-Creuzot) ne pride več v poštev, ker mora izdelovati orožje za lastno deželo, istotako tudi ne pride v poštev nemška tvrdka Krupp. Anglija ima sama za se premalo orožja, ruska orožarna Putilov pa ni tako opremljena, da bi zamogla izdelovati vse raznovrstne topove, osobito velikih topov in havbice ne more izdelovati, vsled česar je ravno pomanjkanje te vrste orožja posebno občutno za Rusijo. Budimpeštanski list „Pester Lloyd“ pa poroča, da pripovedujejo ruski ujetniki, ki so bili ujeti v bojih pri Przemyslu, da morajo ruski vojaki zelo štediti s strelivom, katerega že občutno primanjkuje.

Avstrijsko-srbsko bojišče.**Ruski topovski čolni v Donavi.**

Budimpešta, dne 26. oktobra.
Iz Ruščuka ob Donavi se poroča, da pluje ob izlivu Donave proti Ruščuku 7 ruskih podonavskih monitorjev, ki vlečejo seboj 23 ruskih ladij. (Smer ruskih ladij je Srbija.)

Kralj Peter in sinovi.

Bolgarski list „Utro“ poroča iz Niša: Zdravstveno stanje kralja Petra se je poslabšalo. Prestolonaslednik-vladar Aleksander je ranjen. Prince Juriju se rane še niso zacelile. Položaj srbske armade je obupen.

18 srbskih izdajalcev usmrčenih.

Sarajevo, dne 25. oktobra.
„Sarajevoer Tagblatt“ priobčuje uradno poročilo iz Tuzle, da je bilo ondi dne 20. t. m. po vojnem pravu usmrčenih 18 srbskih prebivalcev iz okraja Kladanj, in sicer radi zločina proti državni vojni sili, zagrešenega s tem, da namenoma niso naznanili sovražnikov bližanja, dalje, da so imeli pod streho sovražne čete in jih oskrbovali z živežem, jim služili kot vodniki in se deloma tudi na njihovi strani borili in udeleževali plenitve; končno so grozili mohamedanskemu prebivalstvu s požigom domov, ako isti samo ne zapusti.

Crnogorci jezni.

Dunaj, dne 25. oktobra.
V Cetinju vlada velika nevolja, ker ni moglo francosko brodovje preprečiti obstreljevanja Bara. — Francoski topničarji na Lovčenu so v zelo žalostnem stanju.

Kako se je potopil „Temes“.

Budimpešta, dne 26. oktobra.
Podčastnik, ki je bil na podonavskem monitorju (čoln s topovi) „Temes“, pripoveduje v madžarskem listu „Az Est“ o potopu te ladje sledeče:
Dne 22. oktobra zvečer je bil „Temes“ poslan iz Sabea po Savi proti mestu Kupinovo, ki je oddaljeno kakih 50 km od Sabea. Namen „Temesa“ vožnje je bil važno poizvedovanje. „Temes“ je tudi došel v Kupinovo; med potjo so ga Srbi z desnega brega Save obstreljevali s topovi in puškami, a brez uspeha. Ladjica je neustrašeno odgovarjala ter je s svojimi topovimi streli tako dobro pogodila sovražne postojanke, da je moralo nekaj srbskih strojnih pušk kmalu utihniti. Ko je „Temes“ opravil svoje poizvedovanje, se je pri Kupinovem obrnil nazaj. Bilo je nekako ob 11. uri po noči, ko je ladjica došla do mesteca Grahovce, kjer ležijo v Savi takozvani „Cesarški obročki“.

V tem trenutku je zadonel grozen pok. Tik pod ladjinim prostorom za strelivo se je razpočila sovražna mina. Učinek je bil tako silen, da je bil hipoma velik del ladijice razdejan. „Temes“ se je začel potapljati in voda je udrta v notranjost ladje. Razpočil je tudi parni kotel. Poveljniški most se je nagnil na stran, a še ostal nad vodo. Stroji so takoj obstali, tudi električna naprava ni več delovala. Ladjica je bila v popolni temi. Vse to se je zgodilo v nekaterih minutah. „Temes“ se je nagnil popolnoma na stran in valovi so pljuskali čez krov. Moštvo in častniki so storili vse, da bi rešili ladjo. Rešila dela so se izvršila popolnoma v redu. Moštvo je ostalo do zadnjega hipa na svojih mestih ter je sledilo hladnokrvno poveljem častnikov. Skušali so spraviti vodo iz notranjosti ladje, a zaman. Med tem so opazili, da se na srbskem bregu Save zbira črta ljudi. Začeli so padati tudi streli. „Temes“ je dajal znamenja za raketi in na ta način klical nek sledeči mu patroljni čoln na pomoč. Čoln je res tudi došel in vzel ranjence na krov.

Ko smo videli, da se ladjica ne da rešiti, so se tudi častniki s moštvom podali na patroljni čoln. „Temes“ se je nato potopil, vendar je še ostal poveljniški stolpič, prostor s topovi in del krova nad vodo. Od moštva se je pogrešalo 38 mošt. Od teh se jih je največ ponesrečilo vsled razpada parnega kotla. Ko smo reševali ladjo, smo našli na več razmesarjenih trupel in delov človeških teles. Da so ostali vsi častniki nepoškodovani, se imajo zahvaliti slučajno, ker so se vsi nahajali ob času nesreče na poveljniškem mostiču, ki je ostal nepoškodovan. Ko je napočela zora,

je prišla naša infanterija s čolni k potopljeni ladjici, da reši, kar se je še dalo rešiti.

Moštvo rešene ladje je prepeljal patroljni čoln v Jarak ob Savi in od tam v Mitrovico, kjer so se premočeni in izmučeni vojaki preoblekli v obleko za pešce. Srbi so tudi patroljni čoln obstreljevali. Svoje lastne obleke rešeni mornarji niso več ime. Rešenih ranjencev je bilo 10, katere so spravili v mesto Ruma. Drugo moštvo se je prepeljalo v Budimpešto. „Temes“ je bil že od začetka vojske v službi in je bil ona ladja, ki je oddala prvi strel na Beograd.

Na morju.**Naš podmorski čoln „U3“ ušel.**

Mornariški pribojnik avstro-ogrškega veleposlaništva v Rimu priobčuje to-le sporočilo: „Z ozirom na mornariški dogodek dne 17. oktobra so nekateri listi prinesli iz Bara vest, da je bil pri tej priliki uničen neki avstro-ogrski podmorski čoln, temu nasproti pribijem, da se j podmorski čoln „U3“, edini, ki je bil izpostavljen francoskemu ognju, res potopil, a le, da uide iz območja sovražnikovih krogel. Ponavljam, edina krogla francoskih ladij, ki je zadela, je poškodovala galerijo morskega svetilnika v Punti d'Ostro.“

Naš podmorski čoln je izvršil torej le manever, ko se je spustil pod vodo in ušel Francozom.

Boji za Tsingtau.

Frankfurt, dne 23. oktobra.
„Frankfurter Zeitung“ poroča: Dve japonski in ena angleška vojna ladja „Triumph“ so obstreljevale nemško trdnjavo „Tsingtau“ v nemški izhodno-azijski naselbini „Kiautschau“. Obstreljevanje je bilo doslej brezuspešno. Dne 14. oktobra je padla na krov angleške vojne ladje „Triumph“ težka granata iz nemške trdnjave in ga prebila. Nemška topničarka „Jaguar“ je lahko poškodovana.

Japonska zaščitnica Anglije in Rusije.

Iz Rusije prihaja vest, da je Japonska prevzela varstvo vseh angleških in ruskih zadev po vsej Aziji. Turčiji se naj to uradno naznani, tako, da bi morala računati Turčija v službo vojske z Rusijo ali Anglijo tudi s tem, da bi jo poleg tega še Japonska napadla.

Ruski list „Rusko Slovo“ poroča, da je angleški poslanik v Carigradu javil Turčiji, da bi tudi Anglija in Japonska pomagali Rusiji v slučaju, če bi jo Turčija napadla. V tem slučaju bi Anglija in Japonska napadli Turčijo v Mezopotamiji. Japonska je prevzela varstvo vseh angleških zadev v Aziji, torej tudi glede nje in naselbin in njenega trgovstva.

Iz Tokija se pa brzojavka omenjenemu listu: Japonska napadla Turčijo (distino), v kateri bo povedano, da stoji Japonska z vsemi svojimi vojnimi silami na morju in na kopnem ob strani Anglije in Rusije. Japonsko česapisje ostro prijema vrhovnega poveljnika turške armade in vojne mornarice, Enver-pašo.

Vmešavanje Japonske v turško-angleško-ruski spor bo ogorčil ves mohamedarski svet.

Nemški podmorski čoln v boju.

Curich, dne 26. oktobra.
Po večeršnjih angleških uradnih poročilih je nemški podmorski čoln z veliko trdnovitostjo napadel angleške vojne ladje pred Ostendom in Niuportom.

Nemci so torej tudi podmorske čolne že spravili v Izhodno morje, toda brezkonno po suhem, ker je pot po morju vendar-le prenevarna.

Nemško-francosko bojišče.**Boji za Calais.**

Rotterdam, dne 26. oktobra.
Boji med Ostendom in Niuportom se od obeh strani bijejo z največjo strastjo. Nemcem se gre, da pridejo v Calais, kjer nastavi svoje topove proti angleškemu brodovju in ozemlju. Angleži, podpirani od Belgijcev in Francozov, pa se bojijo, da održijo svoje dosedanje, le malo omejeno moč na morju. Ob Yseri Nemci vidno prodirajo. Med Ostendom in Niuportom pa so zelo spretno in dobro zavarovano razpostavili svoje težke baterije, ki so neprenehoma metale ogenj na angleške vojne ladje. Angleško brodovje se radi plitvega morja ne more tako približati obali, da bi moglo dovolj krepko odgovarjati nemškim topovom. Od treh angleških torpednih čolnov z majhnim pogrezom se je večeraj prikazal le eden, iz česar se sklepa, da sta druga dva poškodovana. Imajo pa tudi premajhne topove, ki ne morejo Nemcem prizadeti občutne škode. Južno od Dixmuidena se francosko-angleške čete polegoma umikajo. Prebivalstvo beži v Calais.

Angleške ladje se umaknejo nemški artileriji.

Berolin, dne 26. oktobra.
Iz velikega vojnega stana z dne 26. oktobra dopoldne se poroča: Zahodno od zaliva Yser Niuportom in Dixmuidenom, kateri mest sta še v oblasti avstrijcev, so bile nemške čete v vročem boju s četami zaveznikov. Boji se trajajo dalje. Nemška težka artilerija je prisilila angleške vojne ladje, da so posegale v te boje, da so se morale umakniti. Krogle iz nemških težkih topov so zadele tri

angleške vojne ladje, ki so nato odplule na odprto morje.

Pri Ypresu traja boj dalje. Južno-zahodno od Ypresa, kakor tudi zahodno in južno zahodno od Lille, so nemške čete uspešno prodirale. V srditih bojih za hiše so imeli Angleži velike izgube. Nemške čete so ujele čez 500 Angležev.

Severno od Arrasa je bil francoski napad od bit. Izgube Francozov so bile velike.

Na izhodnem bojišču napreduje prodiranje nemških čet v smeri Avgustovo.

Pri Ivangorodu se razvija bitka za Nemce ugodno. Odločitev se ni padla.

Francozi izgubili že 21 generalov.

Francozi so izgubili v tej vojski nenavadno veliko višjih častnikov. Njih listi poročajo, da je doslej padlo najmanj 21 francoskih generalov, med njimi 4 divizijski poveljniki. Tudi Angleži so, kakor poroča „Daily Mail“, izgubili že več zbornih poveljnikov.

Absint prepovedan v Parizu.

Na Svicarskem v Baselu izhajajoči „Temps“ z dne 21. t. m. priporoča odlok pariškega vojaškega upravitelja, da se absint ne sme prodajati, v posnemah in hvali to odredbo izvanredno. Če bi se hotelo zlo, ki razjeda francosko pleme, alkoholizem, zatreti istočasno z vojno proti barbarstvu, bi morali pričeti Francozi tudi z vojno proti alkoholu.

London utrjujejo.

Angleži se za svoje glavno mesto London zelo bojijo. Z vso naglico utrjujejo mesto na vse mogoče načine. Okrog Londona bodo izkopali globoke jarkove, napravili naspe in okope in druge utrdbe. Za obrambo Londona utrjujejo tudi vse važnejše točke ob morški obali ob izlivu reke Themse v morje.

Prince Maks hesenski padel.

Na francoskem bojišču pri Haserbroucku je padel tudi prince Maks hesenski. Začasno so ga pokopali v Haserbroucku.

50.000 belgijskih vojakov na Nizozemskem.

Berolin, dn 24. oktobra.
Rotterdamski list „Rotterdamsche Courant“ poroča, da se nahaja na Nizozemskem 50.000 belgijskih in angleških vojakov, ki so uskočili po padcu Antwerpna na Nizozemsko.

Pobožnost za srečen izid vojske se je vršila v nedeljo, dne 25. oktobra t. l. od 4. do 6. ure popoldne v mariborski stolnici. Po molitvi svetega rožnega venca in po hvretanških litanijah so premisljivi gospod knezoškof v genljivi pridigi na podlagi zgodbe, ki nam jih pripovedujeta obe Makabejski knjigi, v obilnem številu zbranim vernikom dali času primerne nauke in opomine. Kakor so nekdanji trije čudoviti mladeniči zabranili oskrnitev jeruzalemskega templja po Helijodoru, odposlaneu brezbožnega sirskega kralja Antioha, enako bodo nam v teh vojnih časih v pomoč vera, kakor jo je dokazal starček Eleazar in so jo pokazali sedmeri Makabejski bratje po svojem groznem mučenstvu, potem trdno upanje in požrtvovalna ljubezen do Boga. In kakor je pet nebeških jezdecov vodilo judovske čete v zmago, tako bo nam pripomoglo do zmage zaupanje na Boga, nadalje vdanost v voljo božjo, duh spokornosti, ljubezen do bližnjega, katere čednosti je v izredni meri dejanski kazal hrabri Juda Makabejec, zlasti pa goreča in srnovitna molitev. — Pridiga je gotovo vse pričujoče potrdila v dobrem ter jih je napolnila z močjo za zveličavno prenašanje nadlog sedanjega časa. — Po pobožnosti se je, kakor že večkrat poprej, zbral močen oddelek vojaštva na stolnem trgu, da odrine v boj. Po povelju „k molitvi!“ in med primernim sviranjem godbe so premilostni Nadpastir raz okno knezoškofijske palače blagoslovili odhajajoče vojske, ki so blagoslov pobožno sprejeli kot poročstvo božjega varstva za čas, ko bodo bivali na bojišču. Enako se je zgodilo pri odhodu drugega vojaškega oddelka okoli tretje ure po polnoči.

Telefonski pogovori se nadzirajo. Občinstvo se opozarja na to, da se med vojnim stanjem telefonski pogovori nadzirajo. Če se pri tem konstatira, da se telefon izrablja za poročanja vznemirljivih vesti glede vojnih dogodkov, se zamorejo po paragrafu 36, točka 1 c telefonskega reda ona govorilna mesta, odkoder prihajajo taki nedovoljeni pogovori, zapreti.

Jugoslovanska socijalna demokracija. V Ljubljani je bil namesto socijaldemokratskega občinskega svetovaleca Elbina Kristana, ki se je preselil v Ameriko in je vsled tega nehal biti občinski svetnik, vpoklican v občinski svet ljubljanski Ivan Mlinar.

Italija v Valoni.

Rim, dne 26. oktobra.
Uradni list „Agenzia Stefani“ javlja: Vojna ladja „Danaolo“ je v spremstvu torpedovke „Cimene“ dospela v Valon, kjer je že našla italijanski vojni ladji „Agordat“ in „Dardo“. Ladja „Danaolo“ je baje pripeljala s seboj vse potrebno, da se za epirotske begunce ustanovi v Valoni „zdravstvena in pomožna postaja“.

Kakor znano, obstoji med Avstrijo in Italijo pogodba, da smeta na Balkanu le sporazumno postopati. Ozir na to pogodbo je bil kriv, da smo morali proti Srbiji in Črni gori marsikaj opustiti. Tako bi bil Lovčen že davno naš, ako bi se ne bilo treba ozirati na to pogodbo.